

Wreszcie, skarżące zauważają, że instytucje wspólnotowe nie wszczynając częściowego przeglądu okresowego popełniły oczywisty błąd w ocenie i naruszyły art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, gdyż oparły swoje ustalenia na zbyt szerokim zakresie produktów, co spowodowało, że dokonały porównania różnych produktów i przyjęły zatem błędne wnioski.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1796/1999 z dnia 12 sierpnia 1999 r. zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1858/2005 z dnia 8 listopada 2005 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz stalowych lin i kabli pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Indii, Republiki Południowej Afryki i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 299, s. 1) oraz rozporządzenie Rady (WE) nr 1601/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1279/2007 z dnia 30 października 2007 r. nakładającym ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Federacji Rosyjskiej oraz uchylające środki antydumpingowe na przywóz niektórych lin i kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Tajlandii i Turcji (Dz.U. L 285, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22.12.1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2008 r. — Csepeli Áramtermelő przeciwko Komisji

(Sprawa T-370/08)

(2008/C 301/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Csepeli Áramtermelő kft (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: Á. Mátyus, K. Ferenczi, B. van de Walle de Ghelcke, T. Franchoo i D. Fessenko, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w zakresie, w jakim Komisja uznaje Csepel za beneficjenta pomocy państwa uważanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, a także w zakresie, w jakim Komisja nakazuje Węgrom odzyskać od Csepel tę zarzucaną pomoc państwa wraz z odsetkami; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2008) 2223 wersja ostateczna z dnia 4 czerwca 2008 r.

(sprawa C 41/2005 — węgierskie koszty osierocone) w zakresie, w jakim Komisja uznaje skarżącą za beneficjenta pomocy państwa uważanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem, a także w zakresie, w jakim Komisja nakazuje Węgrom odzyskać od skarżącej tę zarzucaną pomoc państwa wraz z odsetkami.

Skarżąca twierdzi, że Komisja nie wykazała i nie uzasadniła w stosowny sposób wniosku, że umowa dotycząca zakupu energii elektrycznej (power purchase agreement, zwana dalej „PPA”) zawarta między skarżącą, właścicielem elektrowni na Węgrzech, którą ostatecznie nabyła Atel AG, a Magyar Villamos Muvek Rt. (dalej „MVM”) — dostawcą energii elektrycznej należącym do państwa węgierskiego, stanowi niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa. Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

W ramach pierwszego zarzutu skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła art. 253 WE i art. 87 ust. 1 WE, ponieważ nie przedstawiła uzasadnienia i popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny, uznając, że PPA skarżącej przysporzył jej korzyści gospodarczej.

W ramach drugiego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny, uznając, że PPA skarżącej narusza konkurencję.

W ramach trzeciego zarzutu skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasady proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ obowiązek odzyskania jest nieuzasadniony w szczególnych okolicznościach niniejszej sprawy na podstawie ogólnych zasad prawa wspólnotowego. Ponadto skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do metody, którą zastosowała w celu obliczenia kwot podlegających odzyskaniu.

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 26 czerwca 2008 r. w sprawie F-5/07 Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, wniesione w dniu 8 września 2008 r. przez Barta Nijsa

(Sprawa T-371/08 P)

(2008/C 301/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciel: F. Rollinger i A. Hertzog, adwokaci)

Druga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich